

bringsforslag til dets § 5 fattes under Forhandling.

Finantsministeren: Der blev ved denne Sags første Behandling af det ærede 1ste Medlem for 11te Kredts (Nielsen) gjort opmærksom paa forskjellige Forhold, der ville blive paavirkede af det her foreliggende Forslag. Han omtalte saaledes de Steders Forhold, der tidligere have hørt under Domainerne, og endvidere Raadnerstedernes Forhold som dem, med Hensyn til hvilke der muligt kunde være nogen Betænkelighed tilstede ved Lovforslaget. Jeg har efter den Anledning, der saaledes dertil var givet mig, paany taget denne Sag under Overveielse, men jeg tilstaaer, at jeg er kommen til det Resultat, at der ikke lader sig opstille noget Bedre — hvad jeg ogsaa troer, at den ærede Rigsdagsmand selv erkjendte —, end hvad der hyses i nærværende Lovudkast. Naar vil der, forsaavidt man holder sig indenfor Udkastets egentlige Omraade, nemlig de nævnte Steders Forhold til Statskassen, neppe kunne paarises nogen Ubillighed eller Uretfærdighed mod Bedkommende i de deri indeholdte Bestemmelser. Det lader sig vel ikke benægte, at, saaledes som Forholdene tidligere have udviklet sig i Slesvig, ville ikke blot de nævnte Steders, men ogsaa flere andre Beboere i de indlemmede Districter kunne blive berørte paa en noget ublid Maade, navnlig derved at forskjellige kommunale Friheder, som de hidtil have havt, nu ville bortfalde, men dette vedrører forsaavidt ikke det Forhold, som ligger i nærværende Lovudkast, det er derimod en Følge af, at Districterne i det Hele blive underkastede kongerigsk Ret. Det er jo et gjennemgaaende Træk i den kongerigsk Lovgivning, at Righed i Skattebyrder skal gjennemføres, og jeg kan ikke see, at der, forsaavidt dette indskrænkes til de kommunale Byrder, derved fleer disse Districter nogen værre Skade end den, der flæte i Kongeriget ved Loven om Hartkornets Udjevning, hvorved det frie Hartkorn jo ogsaa i sin Tid her overtog alle kommunale Byrder uden at faae den allerringeste Erstatning derfor. Der er et Forhold, som den ærede Rigsdagsmand sigt nævnte, som ganske vist vedrører Statskassen, skjøndt det ikke er om-

talt i dette Lovforslag, og det er den Stempelfrihed, som har tilkommet nogle Districter af det forhenværende Gods Rindeved; denne Stempelfrihed falder ganske vist bort fra 1ste April 1867, men vel at mærke ikke ifølge dette Lovforslag, men ifølge den Lov, der blev vedtaget ifjor og stadfæstet af Kongen under 17de Februar 1866. Hvad Forholdet til Statskassen angaaer, da er jeg overbevist om, at ikke en Eneste i de indlemmede Districter vil blive prægraveret ved nærværende Lovudkasts Bestemmelser, idet jeg skal henlede Opmærksomheden paa Bestemmelsen i Slutningen af Lovudkastets § 5 om, at, hvad der bliver tilbage, efterat den kongerigste Landstat og Rigningsstat er afholdt, skal regnes for Gammelstat. Forsaavidt det saaledes tilbageblivende Beløb ligger indenfor 6 Rd. 80 $\frac{1}{2}$, er det jo i den Forstand ligegyldigt, om det enten er større eller mindre, som der ikke bliver afkrævet Noget Mere, end han hidtil har svaret. Det er idetmindste ikke mig bekjendt — jeg har ikke kunnet faae nøjagtig Oplysning derom, men det er ikke rimeligt efter de slesvigste Forholds Bestaafenhed —, at der eksisterer Steder, som ikke hidtil have svaret til Statskassen, hvad der idetmindste behøves for at æquivalere Land- og Rigningsstaten; hvis de ikke have svaret Mere, end hvad dertil behøves, ja saa ville de ingen Gammelstat faae at svare; hvad de derimod maatte have svaret mere, ville de faae i Gammelstat, forsaavidt det ikke er over 6 Rd. 80 $\frac{1}{2}$. Nu vil man vel naturligvis kunne sige, at Gammelstaten jo ikke bliver den samme for alle de Folks Bedkommende, som ikke have disse 6 Rd. 80 $\frac{1}{2}$ tilovers i Statter, om jeg saa maa sige, som den vil blive for Andre, men det er et Forhold, som der ogsaa vil kunne vises tilstrækkelige Exempler paa i det øvrige Kongerige. Jeg tør næsten sige, at der ikke findes en eneste Landsby i Kongeriget, uden at der i den er Steder, som enten slet ingen Gammelstat have eller dog i alt Fald have en mindre Gammelstat, end der paahviler de fleste andre Steder. Det vil nemlig være i de Herrers Erindring, at Gammelstaten er et Residuum af det gamle Hartkorn; hvor der altsaa ikke har været noget gammelt Hartkorn, der er der heller ikke nogen Gammelstat; det